

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P

Előfizetési árak:
Égész évre 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatára czímezve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabbán, árszabály szerint. —
Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad.
Nyíltér soronként 40 fillér.

A magyarok és Ausztria. (Skultéty József röpirata.)

Nemrégben egy tót brosurá jelent meg *Skultéty Józsefnek*, a *Narodnie Noviny* munkatársának s ugyancsak az itt megjelenő *Slovenské Pohľady* szerkesztőjének tollából „A magyarok és Ausztria” czím alatt. Ez a brosurá tulajdonképen mint a N. N. vezércikke jelent meg és a valóságban csak külön lenyomat annak, hogy ebben a formájában jobban terjeszthessék.

Amily szép és hasznos munkásságot fejt ki *Skultéty József* a tót nyelvészet tanulmányozásával, valamint a *Slovenské Pohľady* szerkesztésével, épp oly szerencsétlen, amikor a politikai térré lép.

Még mindnyáján emlékeztünk a *Néptörzsek* című brosurájára, amelyet hosszabb cikksorozatban ismertettünk érdeme szerint. Ezt a brosurát abban a zavaros időben írta *Skultéty József*, amikor ellenségeink azt hitték, hogy a nemzet és király közötti szakadás elkerülhetetlen, amikor már, kissé korán, azt hitték, hogy elérkezett annak az ideje, hogy a nemzetiségek talpraállhatnak és követelményeiknek megvalósítását remélhetik.

A brosurá megjelent, de mire kinyomatták és szétküldötték, akkorá már tisztult a helyzet és így annak nagyobb fontosságát senki sem tulajdonított — elhangzott a pusztában. Amde mindazonáltal kifejezte azt a vak gyűlöletet, amelylyel a magyarság minden törekvése iránt viselteknek a tót tulzók, akik között *Skultéty József* az elsők közé tartozik. Mintegy perspektívát nyújtotta annak, hogy zavaros politikai viszonyaink rosszabbra fordultá esetén a tót tulzoktól mit várhatnánk. Ézért tehát hálásak vagyunk *Skultéty Józsefnek*, mert tudjuk, hogy ő és az a párt, amelynek szolgálatában áll, minden eszközzel készek volnának megrontásunkra törni.

„A magyarok és Ausztria” című brosurá azonban majdnem ellentéte a *Néptörzseknek*.

A míg az utóbbiban a magyarságot arra ösztönzi, hogy a tótokkal szövetségbe forduljon Ausztria ellen, addig az előbbiben, „A ma-

gyarok és Ausztria” cz. brosurájában a magyar nemzet történetéből vett különféle adatokkal azt igyekszik bizonyítani, hogy a magyarság mindig a németiség oldalán harcolt a szlávtság ellen. Hivatkozik az Arnulfnak nyújtott magyar segítségre a Szvatopluk szláv birodalmának megsemmisítésére, a habsburgi Rudolfnak nyújtott támogatásra II. Ottokár ellen s több effélékre. Azt állítja, hogy a XVI. és XVII. századokban az erdélyi politika arra törekedett, hogy Magyarország a németek oltalma alá kerüljön és hogy a magyarság jelenkori politikáját is a németbarátság vezérli és a szlávellenes szándék ösztökéli minden tétében.

Mondanunk sem kell, hogy *Skultéty József* szándékosan és tudva csak azokat az adatokat ragadta ki történetünkől, amelyeket alkalmazásnak vélt felvett témájának bizonyítására. Arról bőlosen hallgat, hogy a mikor a magyarság a németiséggel egy-egy esetre szövetségbe, ugyanakkor a szláv fajok is tömörülve állottak szemben a magyarsággal és mindenki ott kereste szövetségeseit, ahol találta. Történetünk további folyama azonban éppen az ellenkezőjét bizonyítja annak, amit a brosurá mond. Nemcsak a XVIII. században, de az előző századokban is a magyarság Ausztriával szemben mindig ellentétes politikát folytatott, sőt aki csak távolról is figyelemmel kíséri politikai életünk folyását, az nem állíthatja, hogy mai politikánk Ausztriával együtt haladna. *Skultétynek* okoskodása tehát csak azoknak a jöhíszeműségére számíthat, akik a magyarok történetét a N. N.-ből merítik. Sajnos, ilyenek is vannak, mert a tót tulzók áldozattól sem riadnak vissza, mindent megtesznek arra, hogy a hazafias irányú tót lapokat kiszorítsa, saját térmeiknek minél nagyobb olvasóközöniséget biztosítsanak. A napokban kaptunk éppen egy oly tárgyu levelet, a melynek írója konkrét adatokkal bizonyítja, hogy a hazafias szellembe vezetett *Vlast a Sotnek* kiiktazásából mly fogást alkalmaznak a turóc-szentmártoni lapkiadók. Erről különben még külön is megemlékeztünk.

Most azonban, amikor *Skultétynek* ezen

brosurájával foglalkozunk, ismétlően is nem győzünk eléggé hangoztatni, hogy mily nagy feladat vár a magyarországi tót közművelődési egyesültre abból a szempontból, hogy hazafias kiadványainak terjesztésével alapjában tegye lehetetlenné az oly eszméknek terjedését és komolyan fogadását, mint amelyeneket *Skultéty* és társai a Nár. Nov. hasábjain minduntalan terjesztenek és amelyekkel a jó tót nép józan gondolkodását megrontani törekvesznek.

Ennek az áramlatnak ellensúlyozására im-már sorompóba kell állania az intéző köröknek. A legutolsó pillanat is elérkezett már arra, hogy ne nézzük tétlenül azt a pusztítást, amelyet a tót tulzók sajtótermékeik útján a népre gyakorolnak.

Az olyan termékek, mint a *Skultéty* brosurája, alkalmasak arra, hogy a nép lelkületét a magyarság ellen fordítsa. Hogyne, amikor a magyarságot minden sorában úgy állítja oda, mint akik állandóan idegen elemekkel szövetségbe, törtek ellenük. — Ezt hirdeti *Skultéty József*, aki hasznosabb munkára is képes és valóban jól tenné, ha a politikának bucsut mondvá, inkább tanulmányainak szentelné képességét.

Különben brosurájáról a prágai *Narodni Listy*, találó kritikát mond, amikor ezeket írja: „A brosurá nem meríti ki tárgyát. A magyarok történetéből sok olyan mozzanatot is ki lehetne emelni, amelyek éppen az ellenkezőjét bizonyítanák annak, amit *Skultéty* akar bebizonyítani.”

Ehhez nem kell bővebb kommentár!!!

A száz millió.

Az a magyarányú akéző, amelyet báró Bánffy Dező kezdeményezésére a lipótvárosi kaszinó a nemzetiségi vidékekben lakó magyarság érdekében megindított s amelynek célja nem kevesebb mint 100 millió koronának előteremtése erre a célra, természetesen nagy kedveltséget, felzúdulást, haragot okozott az „érdekelte” nemzetiségi körökben, sőt az ezekkel rokonszenvező külföldi román, esb. stb. sajtó is kigyót-bekát kiabál a lipótvárosi zsidókra, akiket azzal gyanúsítanak e lapok, hogy voltaképen nem is a magyarság, hanem

T Á R C S A.

Télen.

*Kemény, csikorgó hídleg ven.
Hűvirág rezeg a fűn,
Hogy milyen szegény árva vagyok-
Csak most látom, . . . érzem igazán.*

*Rideg szobámban egyedül
Dátéregye húzom magam össze
S mert szegény vagyok: — gondolom,
Miert is nem tart a nyár örökre?*

*Akkor a szegény sem fázik,
Bár ruhája ócska, . . . rongyos,
De menhelyet ad lígel, mező:
S a természet oly illatos.*

*Ez íjlesztő mumus, a tél is
Csak a szegénynek gyötrelme,
Gazdagunk gyönyört nyújt ekkor is:
Jéppálja, hangverseny, háttérme.*

*Kicsiny, rideg szobámban ülve,
Elmeneklek ablakom jégvirágát nézve,
Elmerengedülök . . . s álmodom szepét:
Meggészletni látom — az: egyenlőséget!*

Koltosi Botha József.

Hegyek között.

— A „Felvidéki Híradó” eredeti tárczája. —

Írta: *Farkasné Siposs Erzsé.*

(Folytatás).

Ilma nyugodtan fordult oda Kunfalvyhoz:

— Milyen szép naptunk van, a sok eső után szinte jól esik kúnn a szababban.

— Valóban nagyon jól esik.

Pár lépés után aztán Kunfalvy fordult oda Ilmához:

— Ismerőseim közül én az egyedüli, aki nem üdvözölt eljegyzésem alkalmával, úgy tetszik, mintha rosszul esnék, hogy kedves barátjót t elrablom öntől.

Ilma riadtan tekintett reá. Olyan váratlanul érték eme szavak, hogy nem tudta zavarát lektüzdeni. Kunfalvy Gyula pedig gyönyörtől roszekeve, élvezte szavainak hatását. Kezelt már hinni Kelemen Olgának.

— Íla eddig szavakkal nem is fejeztem ki jókívánataimat, azt hiszem, megvan győződve arról, hogy szívből minden jót kívánok önöknek.

Mielőtt Kunfalvy felelhetett volna, Olga szólt vissza hozzájuk:

— Jó lesz sietni, a többiek már mind fenn vannak.

S karját az Ilma karjába öltve, előre siettek.

Mire felértek, a többiek már mind ott voltak s az asztalok mellett ülve, éppen az uzsonnához készültek.

Valaki még ezígnyt is rendelt, ha huzta nekik a szép magyar hallgatókat.

Ilma egy fiatal asszonyka mellé került, míg a másik oldalán a professor helyét Vladár Pista foglalta el, a Horváth lányok nem kis bosszuságára.

Hát annak meg mi baja velem — gondolja magában Vladár Pista — mikor észreveszi, hogy Kunfalvy Gyula, aki menyasszonyával éppen szemben került nekik, ugyancsak végig méri őtet.

Vladár Pista azonban nem az a flu, aki egyhamar megijed. Különben is, mi köze ahhoz Kunfalvy-nak, hogy a volt ideálját ki mulattatja. Csak azért is itt marad. Horváth Gizzi pedig csak had bosszankolják, miért nem adta ide azt a piros szegfűt, amit az imént kért tőle.

Igaz ugyan, hogy Ilma sohasem vette komolyan ezt a bolondos fiút.

De most, mikor olyan édes bohóságokat fecseg neki össze-vissza, lehetetlen, hogy jót ne kacagjon rajta.

Csak Kelemen Olga veszi észre, hogy ez a nevetés néha nagyon erőltetett.

Mikor azonban Kunfalvy már nem nézhet tovább őket, hirtelen oda intette a ezígnyt s elhuzta vele az Ilma notáját. Ebben a pillanatban már azt sem tudta, mit csinál. Ha már ezt sem érti meg, hogy neki szól, igazán nincs mit remélnie.

Ilma pedig úgy tesz, mintha nem is hallaná, még mindig Vladárra figyel.

a zsidók érdekében indították meg ez a hadjárat a nemzetiségi pénzintézetek ellen.

A „Nár. Nov.” is hozzászólt az ügyhöz, persze szintén antiszemita szellemben.

„Pár héttel ezelőtt — írja a „N. N.” — a Széll Kálmán zsidója, Weisz-Véski, az ő lapjában, a „Budapesti Napló”-ban azt kiabálta és hazudta, hogy a mi pénzintézetünkönökönkre teszik a magyarokat, mert magas, 8—10—14%-os kamatot is szednek tőlük. A mi pénzintézetünk azonban nem szednek ekkora, de igenis szednek 6—7%-os, sőt még ennél is kisebb kamatot, még pedig beületesen, vagyis, ha azt mondják e pénzintézetek, hogy 6%-ot szednek, akkor tisztán csakis ennyit, 6%-ot szednek s nem irnak hozzá különféle eziméken felénylyt többet, vagy kétanyit. — A zsidóknak azonban szűksége van tőnkemre, sereimel szenevedt magyarokra, hogy legyen ki mentenie. Ez évi 12. számban már közhírre teszi a „Bpesti Napló”, hogy a lipótvárosi (zsidó) kaszinó Budapestben kezdő intézkedést tett arra nézve, hogy 100 millió kor. tőkével magyar bankot alapít aból a célból, hogy vértelen, szent (!) háború indították a nemzetiségi vidékeken elvezett vagy vesztélytetett bírtokok visszaszerzésére. A zsidó kiabál: Handlé! adjatok rongyos bankókat, lyukas has-tosokat, törött ezüstkanalakat, repedt vázákat, viseltes selyem kabátokat, mindent egy rakásra, hogy összegyűljön 100 millió korona tőke, amelylyel a magyarok vesztette földök és területet vásároltatnának vissza a nemzetiségiektől. A „Tátra”-t és az „Albinát” fenyegeti most a magyar közönség. Erdemes azonban közelebbről tekinteni meg ezt a dolgot.

Az „Albinát” mi védeni nem akarjuk (kár is volna, úgysem használta, mert mi és az ország ugysis ismerjük, akár a rossz pénz! Szerk.), ez majd bizonyára feléni fog magáért, ha majd ennek szűkségét látja. De ami a „Tátra”-t általában a tótokat illeti, erre alaposan rá kell világítanunk.

Abogy mi viszonyainkat ismerjük, a legnagyobb határozottsággal állhatjuk, mert ezt tudjuk, hogy a „Tátra” mint ilyen sem maga, sem közeveie mások által semmiféle jelentesebb földbirtokot nem szerzett. Nincs az egész Tótságon tudunkkal egyetlen egy nemzetiségi ember, aki akár mint tulajdonos, akár pedig mint heró valamely nyagbirtokot kezében tartana, de még középirtokot (200—300 kat. hold) is. Azt azonban tudjuk, hogy a zsidó tulajdonosok és herók számban vannak, akik nagy- és középirtokokon gazdálkodnak. A doloz természetesen és törvényes rendje szerint a tótoknak kellett volna a tőnkemre nemesség bírtokait tulajdonukba venni, — de, sajnos, a tótok nem voltak s most sem eléggé tehetosek, hogy e bírtokok megszerzhették volna, a zsidók megelőzték őket, az orruk elől elkaptak mindent, ugyanazok a zsidók, akik 1867 előtt a Tótságon eszarvartok, mint jelentekelen és szegény proletárok, akik rendszerint nyulbőrökkel kereskedtek. S ha magyar bírtokokról van szó nemzetiségi vidékeken, úgy majdnem kizárólag csakis nemzeti bírtokok vehetők tekintetbe, mert más magyar bírtok alig van a Tótságban. Ha tehát ilyen bírtokokat idegen kezékből a magyarok részére ki akarnak ragadni, úgy

hanem azért Kuntalvy nagyon jól látja, hogy milyen halavány marad az areza s mikor egy pilbantra teleltetik rá, az édes barna szemek, könyötlő voltak fátyolosak.

Kuntalvy pedig gyönyörrel reszkerve, húzatta tovább; — A szíven is repessze meg a bánat, — Ha én téged elfeledni tudnának. —

— Hát, hisz-e már nekem? hát hisz-e már, hogy szeretik? sugja oda Kelemen Olga, Kuntalvy Gyulának. Vagy még többet akar tudni. Hátla még látta volna olyan szomorunak, mint én látom olykor, mikor úgy magáról beszél nekki. Mintha észre sem venné, hogy minden szavam törsvrás nekki. Néha már azt hittem, nem bírom ki tovább, kell, hogy megmondjak nekki mindent.

Aztán az igazat megvallva, én is meguntam már ezt néked szerepet, lélek, hogy Bondi megbaragzik. Igaz ugyan, hogy megirtam nekki mindent, de a jövő héten megjön, hogy beszéljen a manával s én igazán nem tudom, mit csináljak, ha még akkor a maga menyasszonya lesztek, Tudom, hogy Bondi dühös lesz nagyon. Hiszen ismeri Kovács Bondi ügye?

— Ismerem, hiszen együtt végeztünk.
— Ennek örülök. És most, tánczolgony velem egy esárlást, hanem ne csináljon olyan esunya szerez hozzá. Ilma nem fog tánczolni, látam, hogy felment a hármas keresztre. Menjén útána, ma meg fogják visszaszantítani.
— Mivel fogom én az ön jószágát megválni?
Olga egyet lögyintett a kezével. (Vége kőv.)

ezt csakis a zsidó kezékből lehet s ha ezt a munkát a zsidók végzik a magyarok érdekében akár 100, akár pedig 1000 millió korona tőkével, úgy előre is csak sajnálni tudjuk a valódi magyarokat, akiket ezek az egyenlő polgárok boldogítani akarnak.

Konstatáljuk, hogy u. n. magyar nemesi bírtokok a mi vidékünkön csak zsidó kézen vannak s így a zsidók nem fogják azokat ebből a kézből kiragadni és a magyaroknak adni: a ezet tehát egész más, még pedig csak egy lehet: összeharagsolni a nemmagyar földet a zsidók számára, mint akik elő kivaltság magyarok ezido szerint.

Tót millióst sem mutat meg nekünk senki, még ha egész Magyarországot is ajándékozának nekki: ezzel szemben zsidó millióst mindenesetre több van: mint magyar millióst, amiből világosan következik, hogy 1. a „Budapesti Napló” zsidója hazudik, rágalomz, de nuncziál; 2. az ingatlan és ingó vagyon a zsidók kezén van; 3. a zsidók larmája a tótok, románok stb. ellen mint akik gazdasági tekintetben a magyarság vesztére törektenek, nem egyéb, mint szemtelen kísérlet arra nézve, hogy a magyarság figyelmét elterelje atól a karóstitástól, mit a zsidóság az ország minden részében okoz.

Látni való, hogy a „Nár. Nov.” ezen „Szerensésten” magyarok, szerensésten Magyarországot” czimű ezikében a zsidóság gazdálkodását illetve garázdálkodását fejtegeti s bár némi tekintetben helyes uton jár, a nemzetiségi pénzintézeteket illetőleg téves és megtevesztő a konklúzija.

Mi nem a „Budapesti Napló” vonatkozó közlőnényét, hanem a való, gyakorlati helyzetet nézzük s ez arról gyöz meg bennünket, hogy a nemzetiségi pénzintézeteket igenis azzal a célzattal létesítettek, hogy azok a magyarság politikai és anyagi karát okozzák. Mert máskülömben ugyan vajon mi értelme volna pl. az Albiná román jellegűnek? Hiszen a pénzintézeteknek mint ilyennek, semmi közük a politikához, a fajhoz, a nyelvhez, a valláshoz; azok csak avégből létesülnek, hogy a részvényesek a maguk és a betevők pénzével üzletet folytassanak s e tekintetben ugyesnak nagyon mindegy, hogy kik a részvényesek, kik a betevők, kik az adósok. Magyarország, de a külföld pénzintézetekéinek túlyonról része ezen alapon áll, vagyis tisztán üzleti alapon. Amde az oláh stb. pénzintézetek az üzlet, a pénzintézet mellett meg az a — be nem vallott, de könynyen eltalálható, mert lépten-nyomon tapasztalható — célja, hogy a népet a maguk hatalmi szférájába kerfítsék, arra befolyást; nyomonst gyakorolhassanak, azt a maguk — vagyis a politikai stb. korifonok — céljaira kiaknázhassák. A passzívitás illeje alatt természetesen nem nyilvánulhatott, nem érvényesülhetett ez a befolyás úgy, hogy nagyobb felhímet kélhoitott volna, ami annál rosszabb a magyarságra nézve, mert így ez a befolyás az illető pénzintézetek ismerősásával bizonyára annyira megnőtt, hogy nyilheyst az oláhság az aktivitás terére lép, amire egy részük már is készült, a politikai harcnak a kimenetele sok helyütt (Erdélyben) már nem is kétes. Az oláh pénzintézetek serény tövékenységének meg egy másik tere is van, t. i. eladódott magyar nemesi bírtokoknak megszerzése, mert jól számitanak az oláh vezérek, hogy a kic a föld, azé az ország. Erdély nemességét, amely solhasem volt valóni tótságosan gazdag, gyarlóságában azonban a magyarországgal vetekedett, az 1848-iki évi események nagy válságba sortáltak, amelyből sokan képtelenek voltak kimenekülni. A szemes s amellett rendkívül fukar, takarékos, kevés igényű oláh értelmiség (ügyvédek, papok, kereskedők stb.) csakhamar tőket kezdti kovasolni a nemesség anyagi bajiából s így keletkeztek egyre mássa az oláh pénzintézetek, azon hamis ürügy alatt, hogy az oláh népen akarnak segíteni, amelylyel senki sem törodik.

A Felvidéken másképp állnak a dolgok. Itt is van tőnkem mint magyar nemes esadól elég, atiknek bírtokait a tótok azon egyszerű okból nem szerzhették meg, mivel vagyonosabb osztályuk és az intelligencia életmódja a magyar nemesekével azonos volt és most is az s így, néhány szörványos kivételt leszámítva, meg nem gazdálkodhattak s engednie kellett, hogy a magyar bírtokokat részint zsidók, részint pedig külföldiek megvásárolták.

A „Tátra” jóval később, mint e ró. ob oláh pénzintézetek, de ezek mintájára létesült, nemzetiségi, politikai melkellezéjjait azonban solhasem tudta oly intenzivitással követni, mint az oláh pénzintézetek és mint ahogy vezetői szerették volna, mivel ezt szervezte, no meg az a körülmény sem engedi meg, hogy részvényesei között magyar emberek is vannak. De azért a Tátra sem állt solha tisztán az üzleti alapon. Ha azt a „Nár. Nov.” tó: pénzintézetnek jelzi és elismeri, ezzel egyenély célját is elárulta az intézetnek s hogy Veszelovszky Ferenc

szenezi győzelmében az ottani Tátra-bankfióknak is volt némi része, az az utóbbi perből is meg tudtuk, amely Veszelovszky ellen a nyitrai kir. törvényeskedő előt volt. S hogy a Tátra vezetősége, tisztviselői itt Turóczban mely szerepet játszottak a közelmúltban a politikai élet küzdőterén, mindenki tudja — s így, ha igaznak ismerjük is el a „Nár. Nov.” azon állítását hogy a Tátra kezén ninesen magyar bírtok, amit a lipótvárosi kaszinónak vissza kellene tőle szereznie, úgy az is igaz, hogy az oláh, szász, stb. pénzintézetekkel egyetemben a Tátra és főkéjait, a törvesszentmarton Sportelnett s más egyéb ilyen intézeteket is éber szemmel kell tartanunk s hands ofot kiáltanunk, valahányszor az üzleti térről másfelé elkelanlozni próbálnak.

A kamatnélküli kölcsön.

A legújabb szociális eszme: a kamatnélküli kölcsön. Első pilbantra ez lehetetlennek látszik, épen napjainkban, amidőn az egész hitelvilévet a kamatozás alapozik. Ha ez megvalósulhat, ez az új korszaknak legfontosabb szociális vívmánya.

A mai anyagiass korszakban nehéz elképzelni azt, hogy kölcsön egyáltalában kamat nélkül legyen. De ha ez mégis lehetséges, óriási jelentőségű dolog.

Sajnos tapasztaljuk a mai hitelezés nehézségeit. Régentől fogva érhetetlen volt az agrikulturn Magyarországon, hogy míg az ingatlanmal bíró gazdák s bírtokosoknak nem volt hitele, vagy csak nagy nehezen indta hirtel: kielégíteni, ugyanakkor a kereskedővilág minden tagjának, barnilyen vagyonlans is lett legeg, ha ezimáblaja volt, azonnal hitele is volt. Ezen hitellel éltek a félreös falvak kis szátoesai is, amidőn az ottani bírtokos vagy épen a parasztagza, vagy a kisebb emberek hitelezhet nem juthattak.

Nagyon kellett a földnek fordulnia, hogy ma már kamatnélküli kölcsön eszméje áll előtünk s vannak, akik megvalósítani törekednek.

Ezen kamatnélküli kölcsön eszméjét a Magyar Védő Egyesület Budapest, Józsefkorút 19., ezen hazafias, önzetlen szervezete kívánja a hazai mezőgazdasági és ipari terneles előmozdítására és védelmére életfelépíteni és megvalósítani: mivel egész közzálatóinkat javítana.

A M. V. E. teljes tudatában van annak, hogy a hazafias tevélysáts mellett bármely nagy nemzeti ezélok csak akkor lesznek állandók és maradáók, ha azok mellett az anyagi érdekek is kielégítést találnak. Ezért nagy nemzeti céljátának megvalósítására: egy országos iparpártolási bankot kíván létesíteni részvényekre, amely részvények a tiszta jövedelemből 6%-os kamatot élveznek.

Ezen iparpártolási bank a hazai ipari ternekek vásárlására — minden postatakarékpénztár utján vagy a központon: vásárlólapokat — áruveseket — ad készpénz ellenben, mellyel minden veés, a hazai árut készítő gyárban, iparban vagy kereskedőnél teljes értékebe vásárolja be — szákszerűen a legalkalmasabb — megtelelőben. Ezen vásárlólap után az egytbe belepített gyárosok, iparosok és kereskedőkkel való egyezmény alapján a veésők 3%-os pénztári engedménynek részesülnek. Vagyis ezen 3% tiszta megtakarítás; olyan olony, mit készpénzvásárlás mellett sem érhetünk el, de különösen most a kiesésben vásárló és vidéki nép.

Hogy a hazai áru vásárlását az egész vonalon országosra elmozdítsa a M. V. E. vagyis, hogy a hazai áruforgalmat nagyon emelje és kiterjessze, azon vidéki teleknek, fogyasztóknak s veóknak, akik azonnal megtelelő közpénzzel nem rendelkeznek a vásárlólapok megszerzésére: kamatnélküli kölcsönt nyújt egy félvi időtartamra, ha a fél hitelképessége két jótállólav — váltófózetet mellett — igazolást nyer. A kölcsön havonkénti reszletekben fizetetik vissza.

Olyan vásárlóteleknek, akik 6 hónapon túli hitelt óhajtanak, a vásárlólapok 3% kamatfizetés mellett nyújtják a megfelelő hitelbiztosítás ellenében, esetleg betablatás mellett.

A kindott vásárlólapokat a Magyar Védő Egyesület országos iparpártolási bankja, nyomban a benutatóskor, készpénz ellen váltja be a kötelezőbe léptt gyárosoktól, iparosoktól és kereskedőktől: 8%-os levoissal.

Vagyis 3%-ért vállalja át a M. V. E. ipari bankja a kockázatot a gyárosok, kereskedők és iparosoktól; anivel ezek a hitelezésből és a vele járó kellemetlen-ségekől s a kintlévőségek behalásás és költségeseit me-nekkelnek meg, még ellenértékül: új és nagy veóközönséget nyerne, elmozdítanak, akik mint a M. V. E. tagjai, — hazai árukat — és a fenti kedvezmény mellett vásárolni akarnak.

A kamatnélküli kölcsönök, bár nem risztésíthetők az 5%-os pénztári engedményben, mégis hitel-

szükségletük eddig el nem ért, soha nem áldott előnyökkel nyri kielégítést.

Azon tény, hogy egy nagy rétege a fogyasztóknak árszükségeit, vagyis háztartásának és gazdaságának kelleit — kamatnélküli kölcsönrel képes minden időben — vagy éppen akkor, amikor arra szükség van, vagy mikor annak ára neki a legmegelőbb, olyan előnyösen beszerezni, olyan vívni, hogy ez valóban megragadja minden ember s minden szociológus figyelmét, mert teljesen alkalmas arra, hogy a magyar termelők és fogyasztók táborát egyesítse és a magyar pénzüklüi gazdálkának a kellő pillanatban a vásárlóképességet megszerezze.

Méltó arra, hogy mindenki e nagy eszme megvalósítására siessen s hogy a bankba az elérhető 6% os jövedelem mellett minél többen részt véve — ama milliók álljanak ezen valóban nemzeti iparpártolás szolgálatára, melynek a népknt erögyűjtése biztosítottak.

Az áru-esek kibocsátása egymagában is óriási jelentőségű dolog a hazai iparpártolás emelésére.

Az áru-esekkel kapcsolatban a legszerencsésebb gondolat, a magyar származású árukat a M. V. E. védjegyével, mint országos és egyintetű védjeggyel ellátni és megjelölni.

Ezen védjegy a régi vitézségi érem, a hajdani vészközelvénye, hármás halmon kettős kereszt, eszkeroszorával övezve.

Ha minden évön ezen védjegyre figyel s elnök az ezzel ellátott magyar származású áruknak ad előnyt a külföldi előtt, hazai iparunk, mezőgazdaságunk fejlődésének javára megvan mentve. Azon kereskedők, iparosok és gyárosok, akik ilyen magyar származású árukat előállítanak s forgalomba hoznak, *kivonati üzleti táblákkal lesznek ellátva* a bevétélőnség előtt való igazolásra. Így minden vevő saját maga ellenőrizi a hazai áru származását, Milliók kezében ez a legsikeresebb hékés fegyver ama 900-1200 millió K-g. menő összeg visszacszerzésére, mit ma a külföldi viszen ki töltnk, szükségteletül évenként.

Sajátos pénzüklü helyzetünkben koronája ezen mélyreható új hitelszervezetnek: a kamatnélküli kölcsön.

Amikor mintegy 1000 millió kor. kénytelen a takarékpénztárakban 3% -ra, vagy 3-2% -ra tétlenül levern, mivel a tökével bírók jövedelme is megcsappant s vásárlóképességük is estékent.

Az nemzet legnagyobb része épinséggel nem tud jogos hiteltel jutni.

Ezen milliók tömegére a kamatnélküli kölcsön igényi megvalósítás.

Sajnos, hogy idáig minden pénz és hitelmevetel — a tömegek kizsákmányolásának elvén alapult. Így állott elő a nagy szegénység s így torlódtott össze a sok nagy töke.

Ezen új hitelszervezet fordulópontot jelent. Főtelevése a társadalom széles rétegeinek is juttatni vagyont ama sürti 5% -os megtakarítás és a kisenbernek is a kamatnélküli kölcsön útján.

A gyárosok, iparosok és kereskedők eddig is kiadott ugyanazon engedélymenteket, sőt többeit, de nem a közvetlen fogyasztók javára, ezért érdekeik nem voltak megvédve. Mi folyton rottott az osztrák verseny. Mostan magunknak is a bevétélőnségnek s a fogyasztók millióinak is javára szolgál ezen új hitelszervezet, *külső nésen mint részvényeseknek.*

A mit a törvény a megrendelés gyűjtés elttállításával használni vélt, az áruforgalomban rottott. Ezt is repertája alapján az új hitelszervezet. A kamatnélküli kölcsön tehát megvalósítható. Altala nyer a fogyasztók és vevők milliányi rétege, nyer a hazai gyáros, iparos és kereskedők és nyer a részvényes, pézsenember, mert ma az elérhető 6% -os kamatot sem állam, sem bank, sem papír nem nyújtja.

Egyszerre felszabadultak ama lekötött 1000 millió hazai töke nagy része, mely ha az iparpártolás részere fordítható, vele ilyen módon a legfokozottabb hiteligények is kielégíthetők.

Ezen az uton lehet boldog és független a magyar! Ezen tökegyűjtés legyen alapja az önálló magyar nemzeti banknak.

HIREINK.

— **Megyebál.** A törözvármegyei megyebál, melyre az előkészületek minden irányban folynak, f. hó 13-án fog megtartatni. Ennek a bálnak jövedelme a törözvármegyei közkörlház javára fog fordíttatni és a védnökséget Turözvármegyeének főispánja, ifj. Josth György vállalta el. A rendezés gondja dr. Beniczky Akos vármegyei főjegyzőt terhel, aki mellett azonban a rendezőknek egész csapata buzgólkodik azon, hogy az estély sikere

minden irányban biztosítva legyen. Nem kételkedünk benne, hogy fáradozásukat siker fogja koronázni, már csak azért is, mert humánus intézményünknek, a szegény betegeknek gondozását könnyítjük meg azokkal a fillerekkel, amelyeket erre a célra állóznak. Másrészt ez a bál jó alkalom szolgál arra, hogy vármegyeünk hazafias közönsége találkozzék. A meghívók már szétküldték; aki nem kapott meghívót az arra igényt tart, forduljon a rendezőseéhoz.

— **Láng Lajos Csaoacán.** Láng Lajos volt kereskedelemügyi m. kir. miniszter f. hó 14-én Csaoacán, választókerületébe utazik, ahol részt vesz az ott tartandó mulatságon is. Ezen alkalomból Csaoacán várják rutkai Rath Peter úrvári tanácsost, a Kassa-oderbergi vasút vezérigazgatóját is, akinek fogadtatására má is előkészületek tesznek.

— **A törözziak Balassa Bálint báróért.** Lapunk előző számban írtuk le annak a fényesen sikerült jelmez és álarozos estélynek lefolyását, amelyet néhány lelkes magyar ember rendezett abból a célból, hogy annak jövedelme Balassa Bálint báró hamvainak méltó temetéséi költségeire fordíttassék. A jelmezestély 213 kor. 04 fillért jövedelmezvén, a rendezőség ezen összeget Liptóvármegye alispánjának küldötte meg, akitől a következő átiratot kaptuk: „A Felvidéki Híradó tekintetes Szerkesztőségének Turözszentmárton. A törözvármegyei magyar ifjuság f. évi január hó 23-án Turözszentmártonban a „Tátravidéki polgárisoklái tanári kör” indítványára Balassa Bálint XVI. századbeli nagynevű kiltónk hamvainak újbóli méltó eltakarításával kapcsolatos költségek javára álarozos jelmezestélyt rendezett, melynek tiszta jövedelmeként a rendezőség nevében Dr. Láng Ernő kir. járásbíró, Reothly Vladimir polg. isk. tanár és Boldis Dezso ügyvéd-jelölt urak 213 kor. 04 fillért, azaz kettőszáz tizenhárom korona és négy fillért juttattak el hozzáan letéti kezelés végett. Midőn ez összeget ezennel nyilvánosan nyugtatom, mellozhellen kedves kötelességemnek ismerom, hogy mindazon uraknak, akik a fentjelzett s ép oly kogyeeletes, mint magasztos hazafias cél és varaközös felhíri siker elérésére érdekében valóban költésére méltó lelkesedéssel és odaadással közreműködtek, nemkülömben Turözvármegye áldozatkész, hazafias közönségének is, legmelegbő köszönetemet és elismerésemet kifejezem. Liptószentmiklós, 1904. január 29. Jóbf Marcell alispán.”

— **Az Országos Magyar Szövetség** hatalmas gyökereket ver a tóvárosban, Budapestben, ahol kerületünk már is megalakultak a bizottságok. A Szövetség elnöke, gróf Esterházy János, fáradságot nem kímélve, maga is részt vev a kerületi bizottságok szervezésében és meggyőző argumentumival olyan érdeklődést keltett a Szövetség iránt, amely a legszélb reményekre jogosít. A tóvárosiak lelkesedése bizonyára oris alapját fogja képezni a vidéki szervezkedésnek, amelyek már is fölyamatban vannak. Gróf Esterházy János ígértétel bírnak, hogy a törözzi szervezkedések befejeztével az alakuló ülésen személyesen részt fog venni.

— **Személyi hír.** Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, ki a Budapestben megtartott tanfelügyelői ankétén vett részt, a mult hétet elejen javra érkezett és átvette hivatalának vezetését.

— **Esküdtbíró.** Lapunk munkatársa, Párvy Endre tanár, a mult hetet mint esküdtbíró Besztereczbányán töltötte.

— **Bíróválasztás Kostyánban.** Ez a község olyan közel fekszik Turözszentmártonhoz, hogy nem is esodálkózhattunk rajta, hogy a tót túlök minden eszközt felhasználnak arra, hogy Kostyán község lakosságát a maguk eszméi számára hódítsák. Ez az oka annak, hogy a Kostyánban megtartott megyebizottsági tagválasztások oly küzdelmet igényeltek, aminő küzdelmet máshol országos képviselőválasztásoknál sem igen merül föl. A mult héten folyt le itt a bíróválasztás. Képzeltük, hogy mily agítázódtok lettek itt ki a törözszentmártoni klikk emberei, akik minden áron Sedaj Jánost akarták megválasztatni. Amde ez a terveik nem is sikerült, mert Sedaj még csak a kandidázióba sem került bele. Hogy azonban mégis megmutassák, hogy nem a hatóság által első helyen ajánlt Bielik Andrást akarják a bírói székbe, akire a jó érzelmtű polgárok szavaztak, a második helyen kandidált Ribárik Tamásra adták szavazatukat. Így azután szavazategyenlőséget értek el. A megjelölt sorshúzás a hazafias pártnak jellőltjére billentette a mérleget, mert Bielik Andrást neve került ki az urnából, nem eszekély bosszúságára az ellenpártnak. A kostyáni előjárás tehát így alakult meg: községi bíró Bielik Andrást, albíró és pénztáros Jesszensky Imre, esküdtök lettek Bielik József és Szokol Pál.

— **Tánomulatság.** A zolyomi iparos ifjak önképző köre f. hó 2-án gazdag programú esélyt rendezett,

amelyen lapunk munkatársának, Braun Somának „Bimbi a csodagyermek” című humoros jelenetét is előadták nagy tetszés mellett. A program befejezte után tánc volt.

— **Szibner Gyula** jubileuma Zníováralján. A pesti napilapok is megemlékeztek mult heti számaikban arról az érdekes jubileumról, mely január hó 30-án folyt le Zníováralján. Általános érdeklődést keltett, hogy egy végrehajtonak, kinek hivatalát mindenki bizonyos ellen-szennel tekinti — jubileumot rendezzenek. Szibner Gyula eszde bizonyítja, hogy bármely hivatalban, bármely állásban az egyéniség játssza a főszerepet s vannak egyének — s ilyen a ünnepeit is — kiket a Gondviselés olyan szerencsés találdonokkal áldott meg, hogy ominozus hivataluk mellett is közbecsülésnek és szeretetnek örvendek. Szibner Gyula 32 éves végrehajtoi működése alatt szinte bámulatraméltó népszerűséget és tisztelertet vívott ki magának. A nép iránt tanusított szívjózsága és pártatlan igazság szerete, a társadalmi mozgalmak való aktív részvételt, hazafias érzése és munkálódése sok tisztelőt és barátot szereztek neki, kik most, január 30-án, egy igazán minden ízében sikerült, fényes jubileumot rendeztek tisztelére. Este 7 órakor vonult be az ünnepeit a zníováraljai Magyar Olvasókör szépen felszidített és kivilgított olvasóterembe, a megye minden részéről összereseglett vendégeknek tömött sorai között. Fenyőgalyakkal felszidített emelvényen fogadta az élére járuló küldötségeket s valamennyi szónoknak meleg hangon köszönte meg az üdvözlést. Küldötséggel tisztelgettek: a kir. járásbíró, az ügyvéd és jogászok, a közalapítványi érdeszt, a Magyar Olvasókör, az izr. hitközség, a vadász- és halásztársaság és az orvosi kar. Ez után a társaság a díszesen terített asztalokhoz telepedett. Az első felkötésztönt Eder Ferenc kir. járásbíró mondotta s végzetül egy szép levelet olvasott fel, melyben az ünnepeit hivatalos működése van elismerve. Nyomban Párvy Endre tanár a jubilán arczképet leplezte le, mely valóban izléses és művészi alkotás. Láng Ernő törözszentmártoni járásbíró a társírsbírók nevében mondott szellemes felkötésztönt, utána pedig az ünnepeit emelkedett fel s meghatottság között fejezte ki hálátját s köszönetét az ünnepeit rendezéséért. Az ország minden részéből érkezett sürgönyök felolvasása után megindult a felkötésztönt áradata s a szépségűm társaság a reggeli órákig maradt együtt, vig kedélyűm s magyaros barátsággal rajongván körül az ünnepeit:

— **A Veszolozsáky-féle pór és a cseh lapok.** A prágai Cas persze meg is tudott a Veszolozsáky-féle pór kimeneteléről, amikor a pór megindításával a Nyitrai székelő F. M. K. Egyestület gyanusítja, azt írván, hogy ez az egyestület, mely a tót ügykörök informálja az ország közvéleményét és erre a célra sajtóiródtát is tart fenn, iszótözte Chudovszky Géza kir. ügyész arra, hogy Veszolozsáky ellen pört indíton. Igen rosszal van informálva a Cas, ha ilyen badarságot ír. A F. M. K. E.-nek igen is feladata lenne a magyar közönséget tájékoztani a felvidéki viszonyokról és ezek iránt érdeklődést kelteni. Ezt azonban, sajnos, nem teszi, mert az a vállalkozása is, amelyet sajtóiróda felállításával létesített ezelőtt jó két esztendővel, néhány szám megjelenése után megsztönt. Pedig ez alkalmasnak ígérkezett arra, hogy a magyar közvélemény figyelmét a mi áldatlan viszonyainkra irányítsa. Külömben az igazság érdekében meg kell jegyezünk, hogy ezt a vállalatot sem a F. M. K. E. indította meg, hanem egyik lelkes felvidéki gróf és csak anyyi köze volt a F. M. K. E.-hez, hogy amikor föltitkára szerepelt mint szerkesztő. Hogy pedig a Casnak bájlóshata nem teljesült, hogy a nyitrai törvény-széknek bírái nem okvetlenül elttelték az ártatlan Veszolozsákyt — azt azóta a tények már igazolták. Hogy mit fog hozzá szólni a kir. tábla — azt meg majd nemsohákar megtudjuk.

— **Elvesztett pénz.** A rutkai vasutállomáson egy utas pénztárczáját, amelyben 84 korona volt, elvesztette vagy ellopták tőle. Még nem akadtak a tettes nyomára, sen a megtalálóra!

— **A törözzi gazdasági Takarékpénztár,** mely alig két évi fennállása után 60.000 korona részvény-tökövel közel kéntmillió korona forgalmat mutathat föl, f. hó 14-én délután tartja meg évi rendezés közgyűlést Zníováralján, a takarékpénztár helyiségében. Ez a hazafias irányzatú pénztintézet 1903. évi mérlege 6444 kor. nyereséggel záródott. Örvendük, hogy ezen intézet mind nagyobb mértékben képessé válik arra, hogy a felvidéki tót takarékpénztárak hatását ellensúlyozhassa.

— **Oseh-tó humor.** A „Slov. Týžd.” a Veszolozsáky-pürelv foglalkozva s annak lefolyását közzéle, emigyen kezdi vonatkozó nyitrai tudósítását: „Szép az az új épület ott a honvédkaszárnya mögött, a piarista-utca végén? Épület? Nem, búszke palota: csak, hogy az öregbő nyitraiak ezt mondják: Én időmben itt voltak a székem-
től.”

dombok. Talán csak nem azt akarta a „St. T.” nyitrai tulajdosa ezzel mondani, hogy ezért oda valók a nevezetesi igaztók?

— **Színlelőadás Alsótúroceken.** Nemrégiben tettünk róla említést, hogy **Pletnik** János alsótúreki állami iskolai igazgatótatói buzdokodása folytán Alsótúroceken Ifjúsági Egyesület alakult. Most pedig arról számolhatunk be, hogy ez a fiatal egyesület már is a nyilvánosság elé léphet, amikor t. hó 7-én este a nyolc órakor Alsótúroceken az állami iskola termében színlelőadás rendez. Színe kerül **Murai Károlynak** egytelvénásos végjátéka: „A kigyó”. A színlelőadást táncz követi, amelynek jövedelme az ifjúsági egyesület javára fog szolgálni. Reméljük, hogy a környékbeli magyarság a hazafias célt iránt való tekintetből és buzditással tömegesen fogja ezt az első vállalkozást támogatni.

— **Kikimora.** No, ugy-e, hogy ezt a nevet nem hallották még olvasóink? Hát ez a *tót* mitológia szerint a gonoszság istennője. Kisérte, szolgaszemélyzet pedig a következő kisebb-nagyobb uraságokból áll: **Cernoboh,** gonosz szellem. — **Mura,** a nyomorúság istennője. — **Besnica,** a kétségbeesés istennője azután **Rarach, Bobo, Cericca, Cernokháznik** (no nem **Gajda Gyurkő**), **Jastro,** **Sarkany** stb. Ezekből a kedves teremtsékből egy fantasztikus jelenetet kalapált össze **Ferko Urbának,** tót színművé, amelynek ez a rövid foglalata: **Slavon királyfi,** tót lovag (no ez még a **Kikimoránál** is költöttebb mesealak) a **Kikimora** fogságában sínylődik, aki mindenképen kinoztatja szolgálatát, míg végre **Ziva,** az élet és a munka istennője kiszabadítja. Értjük, értjük, mit akar a **Kikimora,** mikor ceket mondja kisértehez és **Slavonhoz:** „Mit csinálunk veled, a világ kis ferge? Tépjétek szét és békákkal, gilykával főzzétek meg egy kalbanak vacsorára! Nagyon szép!”

— **Rozoga városbáza.** Alsókubini levelünk írja, hogy az ottani városban, amelyben a **Csapolyes** tele **könyvtár** is elhelyezve van, veszedelmes ropedéseket konstátáltak. A megejett vizsgálat azonban kiderítette, hogy az épületnek csak egyik része szorult gyökeres javításra és így az az óhajítás, hogy a régi épület helyett egy modern épület emeltesék, egyelőre nem fog megvalósulni, amnyal inkább nem, mert **Alsókubinban** a községi pótadó már is fell van a 100% on.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Egy ruttkai fiatalember, alig 18-éves, szerelni bánatában még egy nagyot akart mulatni, amit meg is tett. Társával együtt került egy isten házába, ahol revolverrel halántékán lötte magát. Rosszul célzott, jobb szemét lötte ki. A szerenesellen fiatalembert a megyei kórházba szállították, ahol ápolás alá vették.

— **Kereskedő ifjak mulatsága.** A **túrocezentmártoni** kereskedő ifjak tolvó hó 20-án a „**Dom**” nagyteremben zártkörű táncmulatságot tartanak, amelynek tiszta jövedelmét jótékony célra fordítják.

— **Eljegyzés.** **Dr. Vellez Gyula** nagybícsi rabbi a napokban eljegyezte **Hollandier Samu** banktisztviselőnek leányát, **Hollandier Hermint.**

— **Megszűnt per.** **Lapár Antal** tresenbani mesterembertől tudósítást küldt a „**Nár.**” 1902-ben, amelyben **Dr. Vranovics** baáni ügyvédet, valamint a közséj bírját is megtámadta, mire ezek sajtóügyi tilt jelentést tettek a közlemény írója ellen. Hosszas tanakihallgatások után most a **budapesti kir. ügyészség** **Lapár** Antallal szemben a vádat eljette. Hogy a magánvádlók mindamelletl fenntartják-e panaszukat, erről nem ír a „**Nár.**”

Szerkesztői üzenetek.

Ruttká. Szives ajánlatát elfogadjuk. Veseiket azonban, a mint már számtalanszor hangoztattuk, csak elvételre közölhetünk. Ha munkásságukkal támogatni óhajt bennünket, úgy a helyi életben fellépülő eseményekről kérünk tudósításokat, esetleg cikkeket. Ezeknek hasznát tudjuk venni. — **Kostyan,** **Torénnek** ott más is, mint bíróválasztás. Tudósítson helyi eseményekről is; erre számitunk is.

Feladó szerkesztő: **Berez Gyula,**
Főmunkatárs: **Bárd János.**

Mirigydagadatoknál, görvényél, angol betegségeknel, bírküteseknel, köszvényél, csuszán, torok- és tüdőbetegségeknel, idült köhögeknel, gyöngékdől, sápadt, verszegenk gyermek részére ajánlom az általánosnál kedvelt és sokat használt

Lahusen-féle jód vas-csuka-máj-olajat.

A legjobb és leghatasosabb csukamájolaj. Gyógyerejére nézve fölülm minden hasonló készítményét és újabb gyógyszerét. Ize föllette finom és nyhe, mért is úgy gyermekek, mint felnőttek szivesen szedik és könnyen emésztik. Az utolsó évi használatnál kb. 120.000 üveg legjobb bizonyítéka jószágának és kedveltségének. Számos elismerő és köszönő levél. Ara 3.50 és 7 korona, utóbbi nagyság hosszabb használatnál előnyösebb. A beszeresnél tessék ügyelni a **gyára czégre: Lahusen** gyógyszerész, **Brema.** — **Kapható: Vidéken: Gazdik János** gyógyszerárban **Körmöcbányán** és **Toperczer Sándor** gyógyszerárban **Túrocz-Szent-Márton.**

Kiadónapló: **Özv. Moskóczy Ferenczné.**

Pénzt,
sok pénzt, havonként 1000 koronát kereshet mindenképpen tisztességesen minden szakszeméret nélkül. Küldje be ezimét E. 465. jellege alatt a következő ezimre: **Annoncen-Abteilung des „Merkur” Mannheim.** Meerfeldstr.

Fiatal fenyezőrdő kerestetik.

Előkelő, tőkeerős vállalat több ezer holdas 40—80 éves **jegénye- vagy lucfenyezőrdőt** keres első kézből, készfűzetés ellenében. Ajánlatokat „**Fiatal fenyezőrdő**” czimen **Ekstein Bernát** hirdetési irodájára (**Budapest, Fűrőd-utca**) továbbít.

Ungvár

— **László** —

(Czegedi) 300 holdas bor termő szőlőtelepének továbbá gyümölcs- és szőlőiskolájának aranykére megjelent. hol 5 krajczár fölött nemese semeték, 2 forintra felteve soma és gyökere szállítványok, továbbá — t. hó 18-án forintra felteve saját termőszőlővel minden újbórrakapható **Ezenkívül mindenféle gyümölcs vadonca, áracs és gleditschia semeték** **Tessék árjegyzéket (borról is) kéri.**

Hitelt nyujtok

1—2—3 évre (kamat nélkül): városok, községek, megyék, visszahelyező társulatok, mernöki hivatalosszövetkezetek, nagyobb uradalmak s más hitelképes egyéneknek. A hitelnyújtás szövevénye és borra nem vonatkozik.

PERLUZWEIG J. órá
és ékszerész **Ruttká.**
Nagy raktár arany- és ezüstművekben, fall- és zseborákbán.

Egri hegyi borok!
Kiváló minőségű, saját termesztésű, fehér, Schiller és vörös, egri hegyi borok, 50 literrel kezdve, jutányos árában kaphatók

REINPRECHT MIKLÓS
bortermelőnél, **EGER** (Hevosszegye.)

A Richter-féle
LIQUIMENTIN CAPS. COMP.
Röngy-Pain-Expeller
egy régi kipróbált háziszere, amely már több mint 33 év óta meghátráló bebizonyosodott alkalmaztatni **köszvénye, csuszán és meghátrásoknál.**
Intés: Szilánybóli utazatok miatt beavárásiókor azonosnak legyünk és csak eredeti üvegeket használjunk a „**Richter**” védjeggyel és a „**Richter**” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legutóbbi gyógyszerárban kapható.
Főnkör: **Török József** gyógyszerésznél **Budapest.**
Richter F. Ad. és társa.
szász és zin. üzverti szállítók.
Rudolstadt.

Vidéken kapható **Gazdik János** gyógyszerárban **Körmöcbányán.**
Toperczer S. „Megváltó” gyógyszerárban **Túrocz-Szt.-Mártonban,**
és **Schönach Viktor** gyógyszerárban **Znojváralján.**

Meghívó.

A túroczai kereskedelmi és hitelintézet
résznéveseit van szerenesenk az 1904. évi február hó 21-én délután 2 órakor az intézet helyiségében megtartandó

XXXX. rendes közgyűlésre

meghívni.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés.
2. A felügyelő-bizottság által megvizsgált és jóváhagyott mérleg előterjesztése és a felmentvény megadása.
3. A tiszta nyereség felosztása.
4. Javaslat az intézeti tisztviselőknél agckor vagy munkaképtelenség esetére biztosítandó illetmény tárgyalás.
5. Netalán legalább három nappal a közgyűlés előtt az igazgatóságnak írásban beadandó indítványok tárgyalása.
6. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság választása.

Az igazgatóság.

A hölgyvilág
részére!

Minden t. hölgy saját maga minden divat szerint, fáradtság nélkül készítheti ruháját az **igazítható női derék-szabászati készülék** segítségével anélkül, hogy szabászati rajzot megtanult volna. Eme készülék minden testalkat részére

szabályozható.

Akadémiailag vizsgázott. Számos elismerő iratok
Egy készülék ára 3 korona.
Utánvét mellett! Utánvét mellett!
Minden kulturállamban írv. vétele és szabaldalmazva
Főképviseelő egész Európára:
E. DRECHSLER,
BÉCS, VI/2. Liniengasse 18.
Képviselek minden helységben kerestotnek.

Schicht-szappan

Mindenütt kapható!
!!! **Revásárlásánál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht” névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva.** !!!

NYom. a **túrocezentmártoni** magyar nyomdában. — **Moskóczy F. né.**